

Սուրբ Գրոց Սերտողութիւն : Դաս Թիւ 144

Աստուծոյ աջ կողմի նիստ – Այս եղելութիւնը նախապատմել էր նոյնիսկ Հին Կտակարանումը (Սաղմոս 110:1, Դանիէլ 7:13-14): Յիսուսը Ինքը քանի անգամներ ակնարկեց այս եղելութիւնը նախքան Իր մահը (Մատթէոս 26:63-64): Նաեւ Նոր Կտակարանի նամակները ակնարկում են այս (Հռովմայեցիս 8:34, Կորնթացիս 3:1, Եբրայեցիս 8:1, 10:12, 12:2):

Քրիստոսի նիստի բնոյթը – Բացայայտօրէն «Աստուծոյ աջ կողմ» արտայայտութիւնը մարդակերպային լեզուագրութիւն է, գործածելով մարդկային յատկանշեր որպէսզի բացատրել Աստուծուն (Ելից 3:20, Սաղմոս 17:8, 34:15, 47:8), քանի որ Աստուած հոգի է եւ մարմին չունի: «Աստուծոյ աջ կողմ» արտայայտութիւնը խորհրդանշում է Աստուծոյ գերիշխանութիւնը եւ զօրութիւնը (Ելից 15:6, Սաղմոս 89:13, 118:16): Սրանով Աստուածաշունչը հաղորդում է Հօրից տրամ Նրան տիեզերքի մէջ ամենամեծ պատի դիրքը՝ պաշտօնատրելով գերագոյն եւ վեհապանծ փառք, զօրութիւն եւ իշխանութիւն:

Այս եղելութիւնը տեղի ունեցաւ երբ Քրիստոսը լրացրեց Իր փրկութեան գործը երկրի վրայ, որը ապա բարձրացաւ եւ Աստուծոյ աջ կողմը նստեց երկնքում (Եբրայեցիս 1:3-4, 2:9): Քրիստոսի միջնորդական թագաւորութիւնը մի ապագայ յոյս չէ, այլ մի իրականութիւն է որը արդէն տեղի է ունեցել, եւ Քրիստոսը գահակալած ու թագադրած է որպէս Թագաւոր: Յիսուսը հիմա տիրում է Իր մեսիական թագաւորութեան վրայ՝ բերելով բոլոր Իր թշնամիներին Իր ոտների տակ, մինչ Իր աւետիսը հռչակուի եւ Իր թագաւորութիւնը տարածուի է ամբողջ աշխարհում (Մատթէոս 28:18, Ա. Կորնթացիս 15:20-28, Եփեսացիս 1:20-23, Ա. Պետրոս 3:22): Ինչպէս Աստուծոյ խոստացած, նստելով Աստուծոյ աջ կողմը Յիսուսը նստում է «Իր Դաւիթ հօր պռոքի» վրայ (Բ. Թագաւորաց 7:16, Երեմիա 33:15-22, Ղուկաս 1:26-33):

Այստեղ մենք դարձեալ նշում ենք թէ այս բարձրացումը Քրիստոսի աստուծային բնութեան վերաբերեալ չէ, իսկ այն պատկանում է Աստուած-մարդուն՝ որը Իր կատարած գործի արժանիքով պաշտօնապէս եւ հրապարակայինօրէն բարձրացեց եւ թագադրեց որպէս Թագաւոր՝ որը որպէս Աստուած-մարդը այժմ իշխում եւ պահպանում է Իր եկեղեցին եւ ամբողջ տիեզերքը:

Մշանջելիօրէն Սուրբ Գիրքը նաեւ կապ է տալիս այս այդ բանին որ կատարել է հաւատացեալներին: Իր կատարեալ փրկանաւորութեան գործով, եւ ապա համբարձումով եւ նիստով, Յիսուսը ոչ միայն անկումի անէծքը հակադարձրեց, այլ նաեւ բարձրացրել է մարդկային բնութիւնը իր փառքի ամենաբարձր կէտին՝ նստելով Աստուծոյ աջ կողմը, եւ ուստի ներկայացնում է փառաւորած մարդկութիւնը եւ ստեղծագործութեան վրայ եղած վերահաստատուած մարդկային տիրութիւնը (Ծննդոց 1:26-28, Սաղմոս 8, Եբրայեցիս 2:5-9): Մեր Քրիստոսի հետ եղած միութեան արժանիքով, մենք կենդանացած, յարուցած եւ փառքումը նստեցած ենք (Եփեսացիս 2:5-6): Մենք հիմա մասնակիօրէն մասնակցում ենք մեր Տիրոջ բարձրացման եւ իշխանութեան մէջ, բայց յետոյ՝ պատմութեան վախճանում, կ'մասնակցենք դրանցում ամբողջութեամբ եւ կատարելապէս (Յայտնութիւն 2:26-27, 3:21): Այս աւելի փառաւոր, արժանապատիւ եւ բարձրացեալ դիրք է քան թէ այն ինչ որ մարդկային բնութիւնը ունէր նոյնիսկ նախքան անկումը:

Նրա գործն որպէս թագաւոր – Որպէս թագաւոր Քրիստոսը տիրում է երկնքի ու երկրի վրայ, ամբողջ տիեզերքի վրայ, բնութեան վրայ, հրեշտակների, դեւերի, ազգերի, բոլոր մարդկութեան եւ բոլոր եղելութիւնների վրայ, իշխելով եւ կառավարելով ամեն բան ընտրեալների հաւաքման համար՝ ինչպէս նախասահմանած Հօրիցը, եւ Իր եկեղեցու պահպանութեան, սրբութեան եւ վերջնական փառաւորութեան համար (Սաղմոս 110:1, 2:8-12, Ա. Կորնթացիս 15:25-26, Եփեսացիս 1:20-23):

Նրա գործն որպէս քահանայ – Աստուծոյ սահմանած որպէս մի «քահանայ յաիտեան» (Եբրայեցիս 5:6, 6:19-20), Քրիստոսը շարունակաբար ներկայ է Հօրը առջեւ, Իր ժողովրդի համար եւ ներկայացնելով նրանց՝ բարեխօսելով եւ պաշտպանելով նրանց (Հռովմայեցիս 8:33-34, Եբրայեցիս 2:14, 7:24-25, 9:24, Ա. Յովհաննէս 5:18): Իր գահից Յիսուսը առատօրէն թափում է Սուրբ Հոգուն լուսաւորելու, լիազօրելու եւ գօտեւորելու Իր ժողովրդին, իրենց ցնծութեան, սրբագործութեան եւ ծառայութեան համար (Յովհաննէս 16:20, Գործք Առաքելոց 1:8, 2:33, Ա. Կորնթացիս 12:4-11, Հռովմայեցիս 8:13, Եփեսացիս 1:17-18, 4:7-16):

Նրա գործն որպէս մարգարէ – Իր համբարձումից յետոյ, Յիսուսը շարունակեց Իր մարգարէական պաշտօնի գործադրումը երկնքից՝ Սուրբ Հոգու գործունէութեան միջոցով, լուսաւորելով եւ առաջնորդելով առաքեալներին ամեն ճշմարտութեան մէջ, ներշնչելով նրանց հռչակելու Աստուծոյ աւետիսը եւ լրացնելու Նոր Կտակարանի գրածքները (Յովհաննէս 14:26, 16:12-14, Բ. Պետրոս 1:19-21, 3:15-16). եւ այն ժամանակից ի վեր շարունակում է ուսուցանել եւ լուսաւորել հաւատացեալներին Իր Խօսքը հասկանալու եւ դրա համապատասխան ապրելու՝ Սուրբ Հոգու եւ Իր եկեղեցու ծառայութեան միջոցով (Գործք Առաքելոց 20:32, Ա. Կորնթացիս 2:14-16, Բ. Տիմոթէոս 3:16-17):